

1 SPECIFICKÉ VÝRAZOVÉ PROSTŘEDKY VIDEOA A FILMU

Film, televizní pořad a videoprogram – systémy sdělování, které divákovi zprostředkovávají „audiovizuální dynamická sdělení“ mají ve srovnání s podobnými „médií“ jako je divadlo, rozhlas, fotografie apod. své specifické sdělovací možnosti.

Mezi nesespecifické výrazové prostředky lze zahrnout takové, které jsou všem uvedeným médiím společné tj. např.:

- možnosti projevu člověka - herce, neherce,
- prostředí – skutečné či aranžované rekvizity apod.,
- mluvené slovo – dialogy, monology, komentář,
- hudba,
- hluk – přirozené či imitované ruchy,
- světelná konstrukce scény – exteriéru či interiéru.

Při tvorbě audiovizuálního pořadu však máme možnosti větší a autor může volit při běžné záběrové technologii další specifické výrazové prostředky, kterými jsou např.:

- kompozice záběru
- délka záběru,
- velikost záběru,
- úhel pohledu - rakurs,
- pohyb kamery,
- stříhová skladba záběrů
- tvorba sekvencí,
- tempo a rytmus sdělování,
- „filmový čas a prostor“,
- obrazová interpunkce,
- trikové efekty atd.

Každý výrazový prostředek je specifický. V celkové „audiovizuální promluvě“ však působí společně s ostatními a každý tvůrce pořadu se musí s nimi naučit pracovat a účinně jich využívat.

